

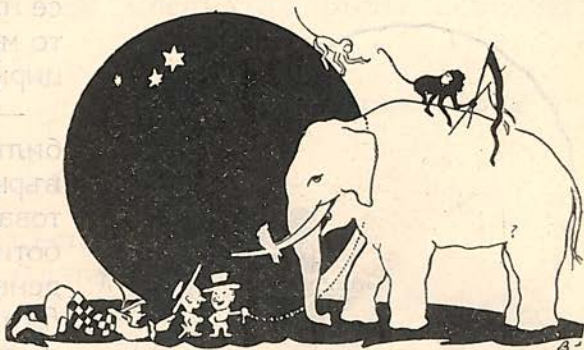

Непознатиятъ човѣкъ повдигна платното и въведе детето въ цирка.

Боже Господи, какво ли нѣмаше тамъ? На срѣдата на цирка се разхождаше единъ грамаденъ слонъ, а върху него скачаха две пѣргави смѣшни маймунки. Задъ слона тичаха, премѣтаха се две джуджета съ голѣми като тикви глави и малки, криви крака.

— Варда, — викаха джуджетата, — голѣмиятъ Главчо и малкиятъ Главчо пристигатъ.

Момченцето, което никога до тогава не бѣше ходило на циркъ, забрави и глада и умората си и съ широко отворени очи гледаше всички тия чудновати хора и животни.

— Всички вѣнъ отъ арената, — се раздаде пакъ силниятъ гласъ на цирковия директоръ. — Да дойде Орѣшка.

Арената бързо се изпраздни. Отъ широкия входъ, украсенъ съ книжни гирлянди, излѣзе съ пѣргави скокове едно малко момиченце съ розова рокличка и леки платнени обувки. Въ едната си ръка то държеше голѣмъ обръчъ, а въ другата трицвѣтно байраче. Щомъ се намѣри въ срѣдата на арената, момиченцето затъркаля обръча и съ голѣмо старание започна да скача и да се провира презъ него.

Директорътъ на цирка тичаше следъ обръча и непрекъснато крещѣше.

— Лошо, още веднажъ, отъ тебе акробатка никога нѣма да стане!...

Най-после момиченцето падна и цѣло задъхано и изпотено се заплака:

— Не мога повече! Ако щешъ, пребий ме, не мога!

Дългиятъ камшикъ на директора изплющѣ, върху слабия гръбъ на нещастното дете. Тогава стана нѣщо